Zaterdag 15 April 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4182

AMIGOE DI CURAÇAO

VOOR BETER GRAVEERWERK ED. H. RAGHUNATH | Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld.. | Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. | Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38. | ED. H. RAGHUNATH Madurostr. 26., tel. 1397 UW JUWELIER

De drie leiders van de Europese Adviescommissie zijn hier in conferentie: v.l.n.r. Sir William Strang (Groot Britannië), de Heer Gusev (Sovjet Ambassadeur) en de Heer John Winant (de Noordamerikaanse Ambassadeur).

Geallieerde Militaire Regering voor verslagen Duitsland.

Eisenhower krijgt hoogste gezag in bevrijde gebieden.

Australiërs veroveren Bogadjim op Nieuw Guinea.

Russen nemen Baktsjisarai.

HET BESTUUR OVER DUITSLAND NA DE OORLOG.

Wes Gallagher seint uit Londen:

Rusland is tot overeenstemming gekomen met de Verenigde Staten en Groot Britannië over het principe van een militaire regering na de oorlog voor Duitsland en zulke vazallen die mochten verkiezen tot het einde aan zijn zijde te vechten, aldus werd van zeer gezaghebbende zijde gemeld. Het Noordamerikaans-Brits-Russisch plan om het bezette Duitsland te besturen hetwelk thans zijn voltooiïng nadert, eist een „militaire regering met tanden.' Het maakt Generaal Dwight D. Eisenhower tot den hoogsten gezaghebber in de gebieden die door de Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten worden bezet en wil een Russisch militair toezicht over de gebieden, die door het Rode leger wonden bezet. Tot de biezonderheden van het program gelijk aan dezen correspondent beschreven door een hooggeplaatsten berichtgever, behoort, dat de Geallieerde militaire regeringsorganisaties nergens in Europa gebruikt zullen worden met uitzondering van Duitsland en de vazallanden, welke tot het eind trouw blijven aan Berlijn.

EISENHOWER

Wordt militair Bestuurder van Europa.

De Russen hebben onlangs geklaagd, dat zij niet voldoende in vertrouwen zijn genomen bij het begin van de Italiaanse bezetting en als tegenmaatregel gaven zij de Badoglio-regering een semi-diplomatieke erkenning zonder volledig overleg te plegen met de Geallieerden. Alle drie mogendheden zijn het er evenwel over eens geworden, dat gemeenschappelijk een oplossing gevonden moet worden voor het probleem wat men met den vijand zal doen. Dit vraagstuk is voorgelegd aan de Europese Adviescommissie, teneinde een gezamenlijk plan te ontwerpen.

De Verenigde Staten en Groot Britannië hebben Eisenhower het gezag gegeven om te onderhandelen met alle landen welke geraken binnen de spheer van zijn militair commando. Hiertoe behoort het grootste deel van West-Europa. De Hoofdstad der Geallieerden hoopt te werken met Fransen, Nederlanders en Noren overeenkomstig een rechtstreeks verbindingsplan waardoor elk land zijn eigen zaken mag behartigen volgens de militaire noodzaak zoals die gezien wordt door den Opperbevelhebber.

Eisenhower zal een groot direct en indirect toezicht hebben op het burgerlijk leven van alle Europese gebieden die door de Geallieerden bevrijd worden tot de normale diplomatieke betrekking hervat worden.

Waarschijnlijk zal dit enige tijd duren. Gevechtsploegen van militaire regeringsofficieren worden thans geoefend in Groot Britannië om elke phase van het Duitse publieke leven te kunnen aanvatten en een volledige opruiming der nazies te kunnen houden wanneer de Geallieerde legers Duitsland binnenrukken.

Naar vernomen wordt zijn de Russen het eens geworden over het principe van de militaire regering en leiden zij thans eigen mensen op om met het Rode leger te werken in de zones welke het worden toegewezen. Een plan wordt uitgewerkt door de Europese Adviescommissie en zal aan Eisenhower en de Commandanten van het Rode leger worden aangeboden in de vorm van directieven.

Naar vernomen wordt hebben de Russen het standpunt ingenomen, dat onder de bepalingen van het Moskou-verdrag de Europese Adviescommissie gemachtigd is zulke overeenkomsten te ontwerpen en dat zij op de hoogte gehouden moeten worden van alle overeenkomsten, welke de Verenigde Staten en Groot Britannië mochten sluiten met andere mogendheden dan Duitsland zoals Nederland, Noorwegen en Frankrijk.

De Geallieerden zijn gereed om een volledig gedesorganiseerd en gedecentraliseerd land te besturen. Door de lessen die zij in Italië geleerd hebben, hebben de Geallieerde autoriteiten weinig hoop belangrijke anti-nazi figuren aan te treffen die bekwaam genoeg zijn de leiding op zich te nemen (Londen, (AP) 14.4).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ

Op 14 April leverden onze troepen offensieve gevechten en veroverden zij het districtscentrum van het Tarnopol-gebied Plusty en meer dan 40 andere plaatsen.

Ten Zuid-Westen van Odessa hebben onze troepen den vijand volkomen verdreven van de Oostelijke oever van de Dnjester-monding. In deze gevechten werden verschillende plaatsen veroverd.

De troepen van het 4e Oekraïne-front ontwikkelen hun succesvol offensief en hebben de districtscentra van de Krim Baktsjisaria en Alusjka veroverd alsook meer dan 300 andere plaatsen.

Zich terugtrekkende onder de slagen van onze troepen lijdt de vijand ontzaggelijke verliezen in manschappen en materiaal. Volgens voorlopige gegevens hebben de troepen van het 4e Oekraïne-front tot en met 13 April meer dan 17.000 vijandelijke officieren en manschappen gevangen genomen.

De troepen van het onafhankelijke maritieme leger achtervolgen den terugtrekkende vijand en hebben verschillende districtscentra van de Krim veroverd alsook meer dan 200 andere plaatsen.

In de loop van de offensieve gevechten hebben de troepen van het onafhankelijke maritieme leger aansluiting gemaakt met de troepen van het 4e Oekraïne-leger. Volgens voorlopige gegevens hebben de troepen van het onafhankelijke maritieme leger tot en met 13 April meer dan 14.000 vijandelijke officieren en manschappen gevangen genomen.

In andere sectoren van het front heersen verkenningsactiviteiten en worden op verschillende punten gevechten van plaatselijk belang geleverd.

Op 13 April vernielden of ontwrichtten onze troepen 34 Duitse tanks. 18 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 14.4).

TURKSE STEUN?

Frank O'Brien seint uit Ankara:

De Turkse Minister van Buitenlandse Zaken, Numan Menemencioglu, heeft aan de correspondenten medegedeeld dat Turkije de Geallieerden zal helpen binnen de grenzen van zijn materiële mogelijkheden. Deze verklaring werd door hem afgelegd tien uren na ontvangst van een nota, gebaseerd op het verzoek van Hull aan de onzijdige landen om geen handel te drijven met den vijand. De Turkse regering ziet zich gesteld voor een der meest delicate problemen sedert het begin van de oorlog en heeft blijkbaar ernstige aandacht geschonken aan het verzoek van Hull. (Ankara, (AP) 14.4).

INMENGING IN DE GODSDIENST.

Berichten, die in Barcelona ontvangen worden, delen mede, dat Joseph Darnand, Secretaris Generaal om de orde te bewaren in het Vichy-régime, alle Katholieke jeugdorganisaties in Frankrijk onder een strict politietoezicht heeft geplaatst. Gesteund door zijn militietroepen zou Darnand de anti-godsdienstige philosophie van Marcel Déat, Minister van Arbeid en Staatssecretaris die thans door Fransen het „brein van Vichy" genoemd wordt, in de practijk toepassen. Men zegt, dat Darnand aan de geestelijkheid mededeelde, dat regerings vertegenwoordigers thans elke kerkdienst zullen bijwonen. Deze maatregel zou zijn getroffen als gevolg van een bijeenkomst, welke de vorige maand te Parijs gehouden werd door de Franse cardinalen en aartsbisschoppen, die Vichy's politiek veroordeelden om Franse jongelui naar Duitse arbeidskampen te zenden en de patriotten die verzet bieden tegen de Duitsers te vervolgen. (Barcelona, (AP) 14.4).

GIRAUD GEPENSIONNEERD.

Het Franse Nationale Comité heeft het ontslag van Giraud voltooid door hem te plaatsen op de lijst van gepensionneerden. Het Comité nam deze maatregel toen het ervan overtuigd was, dat Giraud zijn weigering om de post van Inspecteur Generaal te aanvaarden, gelijk vervat in zijn bitter gestelde brief van Pasen aan De Gaulle, niet zal intrekken. Het Comité heeft Giraud technisch „in reserve als commandant" gesteld en „omdat hij Opperbevelhebber geweest is tegen den vijand" werd hij in de hoogste categorie geplaatst van de Generale Staf van het leger. Volgens de voorspellingen van Girauds vrienden kan zijn erkenning van deze maatregel van het Comité worden tegemoet gezien. Door deze maatregel heeft De Gaulle's Nationale Comité een stap genomen welke Giraud verwacht had: het verdringen van den Opperbevelhebber uit zijn positie nadat hij in een brief aan De Gaulle volgehouden had, dat de opheffing van de post van Opperbevelhebber door het Comité in oorlogstijd onwettig was. Volgens de vrienden van Giraud zal hij uit Noord-Afrika vertrekken, waarschijnlijk naar Engeland om er zijn mémoires te schrijven. Zijn laatste dagorder aan de troepen, welke nog niet uitgegeven is, wordt zowel door Degaullisten als Giraudisten met spanning tegemoet gezien (Algiers, (AP) 14.4)

DE INVASIE VAN BRITS INDIË.

Japanse invasietroepen zijn aangetroffen in de buurt van het woudpad tussen Bishenpore en Silchar ten Zuid-Westen van Imphal waardoor de isolatie van de vlakte van Manipur en de vooruitgeschoven Geallieerde bases in Assam nog meer dreigt. Dit werd gemeld door het communiqué van het Geallieerde commando in Zuid-Oost Azië. Elders aan het Assamfront zouden de Japanse strijdkrachten evenwel geen vordering maken. Slechts patrouille-activiteiten werden gemeld in het Imphal-bekken en een aanval in de Palel-Tamu sector ten Zuid-Oosten van Imphal werd afgeslagen waarbij honderd vijandelijke manschappen werden gedood.

Ten Noorden rondom Kohima vinden de Geallieerde verrichtingen voortgang om de weg tussen Imphal en Dimapur aan de spoorlijn van Bengalen naar Assam te zuiveren. (New Delhi, (AP) 14.4).

Volgens het DNB zou de radio hebben gemeld, dat de Japanners zijn doorgedrongen tot binnen 16 kilometer van Dinapur aan de spoorlijn ussen Bengalen en Assam, welke door het Noordamerikaanse leger gebruikt wordt als een aanvoerlijn naar het Birmafront. Voorts werd gezegd, dat de Japanners Imphal aanvallen en zich op slechts 8 kilometer ten Oosten van die stad in de Manipur-vallei bevinden. (Londen, (AP) 14.4).

De Ziel van Rusland.

Met vliegende vaandels trekken de Russen voort en met benepen gezichten uiten sommigen hun angst, dat Rusland straks Europa zal gaan beheersen en misschien zelfs de wereld, een streven dat Rusland nimmer gekend heeft en misschien ook nimmer kennen zal, omdat de ingeslotenheid juist een der kenmerken van de Russische volksziel is; om deze te beveiligen heeft het sinds de vroegste tijden naar de Zee-engten gestreefd en dat doet het zeker nog. Maar wat inderdaad aspiraties had, was het communisme en dat heeft deze aspiraties nog. De oorlog heeft noch de ziel van het Russische volk bekeerd, noch de ideologie van het communisme veranderd. Dat het communisme niet hezelfde is als Rusland is ieder duidelijk geworden, omdat steeds duidelijker wordt, dat de geweldige praestaties die de wereld elke dag van Rusland te aanschouwen krijgt, onmogelijk een puur materialistische grondslag kunnen hebben, maar gedreven moeten worden door een geestelijk ideaal. Maar zelfs al zou het communisme trappen op al wat heilig is in West-Europa, dan zouden wij hierom nog niet vrezen, want ten hoogste kon het de heilige huisjes neerhalen die allang afgebroken hadden moeten worden, maar als de krotten van Punda en Otrabanda tot ieders ergernis om duistere redenen blijven staan. En misschien zou het vurig élan van het jonge communisme ook het vuur des geloofs weer eens oprakelen in de harten der gelovigen, waar het bekende Pinksterlied met zoveel geestdrift om vraagt. Laat het werkelijk worden. Is zuivering van ons christendom niet heel hard nodig? En hebben wij bij alle materiële ellende niet een onneembare veste in de geloofsschat met de zekerheid ook, dat geen macht ooit de zichtbare kerk zal overweldigen. Neen, vréés voor het communisme is ongegrond en feitelijk een afreageren van onze vrees, dat wij zelf het leven van onze christelijke gemakzucht niet langer zouden kunnen leiden.

Niemand minder dan wijlen Pius XI heeft in 1937 in zijn „Divini Redemptoris — document van liefde tot het Russische volk, maar afschuw van het communisme —de lijnen hiervoor aangewezen: Het communistische systeem verafschuwen als een der ergste onheilen die de mensheid overkomen is (evenals het nazisme, waar het een zusje van is), maar het Russische volk liefhebben om zijn aangeboren zin voor godsdienst.

Voor Rusland zelf behoeft men niet te vrezen, want het huidige communisme is niet meer hetgeen de Duitser Marx uitvond en dat nimmer in volle consequentie in Rusland is doorgevoerd, maar het is de hernieuwde belichaming van het gemeenschapbesef dat de Slavische volken kenmerkt en in biezondere mate het Russische volk.

Dezer dagen is er een boek verschenen The Soul of Russia, van Helen Iswolsky (Sheed & Ward, 200 blz.), een boekje zoals wij zouden wensen dat er nu eens over ons land geschreven wierd. De Nederlandse propaganda-voogden, hier en elders, stapelen feiten op feiten. Het ene boek verschijnt na het andere en behalve dat zulke boeken vaak ook naar de maatstaf der zuivere feiten de allerergste lacunes vertonen, overtuigen zij niemand, zo er al mensen zijn die dergelijke boeken doorzuchten. Dit boek wil niet groot doen en schermt niet met imperia en dikke woorden en banen, maar het laat de achtergrond zien, die slechts de voor zijn taak berekende schrijver ontwaart achter het monument zijner natie.

Wellicht, dat bij gebrek aan capaciteit onze eigen scribenten zich daarom beperken tot het vergaren van encyclopaedische reeksen.

Ruslands wording was tegelijk de wording van Christelijk Oost-Europa, dat één was met het Westen omdat het schisma nog niet had plaats gevonden, maar dat toch weldra zou plaats vinden uit de politieke nijd tussen Byzantium en Rome. Tot Byzantium het won en zelf onderging. In het trotse bewustzijn geestelijk erfgenaam te zijn van het onder den Turk plat gelopen Oosten en zonder vele mogelijkheden met het Westen, dat toen niet bepaald op het gloriepunt zijner macht stond, in contact te treden, schreef de Russische abt Philotheus aan den vorst van Moskou, dat Moskou het derde Rome was geworden: „Dit derde Rome, de Heilige apostolische Kerk schijnt onder uw machtig bewind helderder dan zon over de gehele wereld. Twee Romes zijn gevallen, maar het derde staat en een vierde zal er nimmer zijn." Dat was de trots van een natie, die zich gevonden had en welker gemeenschap zich ging consolideren in het begrip 'mir'. De mir was het boerenland in Rusland, dat der gemeenschap toebehoorde en door haar bearbeid werd; van tijd tot tijd werden de ertoe behorende gronden opnieuw onder de families die de mir vormden herverdeeld. In geval van droogte was de schade gemeenschappelijk, de belastingen werden door de gemeenschap betaald. Het was de oude belichaming van een maatschappij-begrip van broederschap, die lang bestond tot zij verwerd door misbruiken en opnieuw een vorm zocht, gestuwd door de ziel des volks. Het vond die in het communisme, althans dit hielp bij de vorming. In de jeugdige worsteling vertrapte het al het oude, stond op tegen de kerk, die — omdat zij zich had laten knechten door Tsaar Peter — naar haar menselijke zijde mede schuld was aan deze verwording.

Het is Helen Iswolski's verdienste de draad van Ruslands ontwikkeling, ook van het Panslavisme, te hebben gevolgd in de beleving van den starets of zwerfmonnik, zoals men die buiten Rusland op de Heilige, Berg Athos en in Palestina nog wel treft, in de ontwikkeling van de door beide ongewilde strijd tussen Rome I en Rome III, in enkele grote figuren van de letteren en van het denken.

Het nieuws van vandaag.

De Geallieerde Adviescommissie in Londen is blijkbaar gereed met een plan om Duitsland na zijn nederlaag te laten besturen door een Geallieerde „militaire regering met tanden". Blijkens een bericht uit Londen zijn de Britten, Noordamerikanen en Russen het hierover eens geworden. Generaal Dwight D. Eisenhower zal dan het hoogste gezag krijgen over de gebieden, welke door de Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten bezet worden, terwijl de Russen het oppertoezicht zullen krijgen over de gebieden, die door het Rode leger genomen worden. Het wordt dus een wedstrijd tussen de Geallieerde legers uit het Westen en de Sovjetstrijdkrachten uit het Oosten want iedereen zal een zo groot mogelijk deel van het Reich willen bezetten. Maar de Britten en Noordamerikanen moeten nog eerst landen op het Europese vasteland om de opmars te beginnen, terwijl de Russen hun huidige opmars slechts behoeven voort te zetten. Is de genoemde overeenkomst een feit dan is het dus duidelijk dat de invasie niet lang uitgesteld kan worden. De nazies hebben intussen weer een algemeen anti-invasie alarm gegeven op de kust van Bretagne in Frankrijk en volgens een ander bericht hebben de „drie mogendheden" van de as in Tokio een conferentie gehouden om te praten over de oorlogsplannen, voornamelijk in verband met de verwachte invasie.

De vijand op de Krim krijgt weinig kans om verzet te bieden. Duitsers en Roemenen worden gewoon overrompeld door de troepen van het 4e Oekraïne-leger en het onafhankelijke maritieme leger, die reeds aansluiting hebben gemaakt.

Op de avond van 13 April waren er reeds 31.000 gevangenen binnen.

Baktsjisarai, gelegen tussen Simferopol en Sebastopol, is veroverd. Dit werd door het communiqué van gisteravond gemeld. De Russen zitten reeds vlak bij Sebastopol en de aanvallende schoktroepen zien ontploffingen in de stad, zodat men gelooft, dat de vijand alle hoop heeft opgegeven om haar met succes te verdedigen.

Uit de Stille Oceaan wordt een nieuw bombardement gemeld op de eilanden in de Truk-groep. Ook andere eilanden in de Carolinen en de Marshall-groep moesten eraan geloven. Op Nieuw Guinea is de vijandelijke basis Bogadjim, iets ten Zuiden van Madang, veroverd door Australische soldaten. Noordamerikaanse bommenwerpers wierpen 250 ton bommen op Wewak.

Ons Koninkrijk.

HET GROOTSTE GEVAAR VOOR NEDERLAND.

Minister G. Bolkenstein heeft op een persconferentie te Washington verklaard, dat het grootste gevaar voor Nederland schuilt in het feit, dat de jeugd met nazie-propaganda wordt besmet. Hij verklaarde echter ook, dat de Nederlandse ouders 's avonds weer al hun invloed aanwenden, om wat de nazies gedurende de dag aan de kinderen wijs maken, uit hun hoofd te praten.

De Minister heeft, vergezeld door Dr. Alexander Loudon, Nederlands Ambassadeur te Washington, ook een bezoek gebracht aan Cordell Hull, aan wien hij verklaarde, dat het zijn bedoeling is van dichtbij de onderwijsmethoden der Verenigde Staten te leren kennen, omdat men ook in Nederland zich meer richten wil naar de Anglosaksische opvoedingsmethode (Aneta).

AANVAL OP DIEPPE.

Mitchell bommenwerpers van de Nederlandse vloot hebben doelen nabij Dieppe bestookt; de Nederlandse toestellen werden door Canadese Spitfires vergezeld. De Duitsers hebben een hevig afweervuur geopend op de toestellen en een Nederlandse navigator vertelde:

„Het was gewoonweg een kerstboom van luchtafweerlichtjes; honderden lichtpuntjes pinkten ons toe."

Een Nederlandse Mitchell wordt vermist (Aneta).

WAT DE SURINAAMSE SODATEN DOEN.

De Surinaamse troepen hebben voor de tweede maal een bedrag — ditmaal meer dan ƒ 8.500 — afgedragen om pakjes voor krijgsgevangenen te kopen; het geld is bijeengebracht door goederen, die in de cantine verkocht worden iets duurder te verkopen. Tot nu toe werd reeds ƒ 26.000 bijeengebracht. Op deze wijze tonen de Surinaamse soldaten hoezeer zij zich één gevoelen met hun gevangen kameraden van het Nederlandse leger (Aneta).

SABOTAGE VAN DE DUITSE RADIO-DISTRIBUTIE.

De Nederlanders storen zo dikwijls de Duitse radio-distributie, die over telefoonlijnen wordt uitgezonden, dat ontvangst dikwijls volkomen onmogelijk is.

De „Deutsche Zeitung in den Niederländen" schrijft, dat de politie zware boeten gesteld heeft op het storen van deze uitzendingen. Het radio-distributie-systeem werd ingesteld na het in beslag nemen van de radiotoestellen. Bij onderzoek is gebleken, dat bijvoorbeeld in Utrecht stroom op de telefoonlijnen werd ingeschakeld door de luisteraars met het gevolg, dat de zender door kortsluiting buiten werking werd gesteld. Zelfs zijn luisteraars er in geslaagd allerlei storingsgeluiden over het telefoonnet te laten weerklinken (Aneta).

EEN NIEUW LIBERTY-SCHIP.

Een Liberty-schip, dat 11 Juni te water zal worden gelaten, zal de naam Hendrik Willem van Loon dragen ,aldus een bericht in de „New York Post" (Aneta).

HET OVERSTROMINGS-GEVAAR.

Een nieuw licht wordt geworpen op het overstromingsgevaar door de onder Duits toezicht staande bladen, die o.m. verklaren, dat het nergens toe dient de ogen te sluiten voor het dreigende gevaar en dat de vooruitzichten, wat de voeding betreft, zeer slecht zijn, daar grote gedeelten van het beste landbouwland blank gezet worden en de voortbrengst van landbouwproducten dus sterk zal dalen (Aneta).

DE ONDER-WATER-ZETTING VAN NEDERLAND.

„De Telegraaf" heeft een artikel overgenomen uit het Portugees Katholieke blad „A Voz", waarin o.m. staat dat het onder water zetten van het Nederlandse platteland zoiets ongelooflijks is, dat men niet kan aannemen, dat deze bedreiging in de 20e eeuw uitgevoerd zal worden. (Intussen hebben Aneta-berichten reeds gemeld ,dat verschillende streken al overstroomd zijn) (Aneta).

NAZIES VEREREN EEN ANDEREN GOD.

De Nederalndse Hervormde Kerk heeft de Nazies er van beschuldigd een anderen God te vereren, dan de God van de Bijbel. Het Algemeen Handelsblad heeft bekendgemaakt, dat de Synode een brief hierover aan de Kerkraden zond. (Aneta).

BESPREKINGEN TUSSEN DE GEALLIEERDE REGERINGEN.

De besprekingen tussen Stettinius en de vertegenwoordigers van de Geallieerde regeringen zijn reeds te Londen begonnen. Woensdag had een ontvangst plaats van de Ministers van Buitenlandse Zaken der betrokken regeringen. Ook Zijne Excellentie Minister Eelco N. van Kleffens was hierbij aanwezig (Aneta).

De Kroniek der Victorie.

8 April — De Russen openen het offensief tegen de Krim. De Geallieerden beginnen met een nieuw lucht-offensief tegen Europa.

10 April — Odessa door de Sovjets veroverd.

11 April — De Noordamerikaanse marine meldt de bezetting van nog 4 atollen in de Marshall-groep. Nieuwe bombardementen vinden plaats op de Koerilen, de Carolinen en Nieuw Guinea.

13 April — Simferopol gevallen.

* * *

In Japan is het leven dezer dagen niet zo prettig. Behalve dat de Keizerlijke troepen in lange tijd geen nieuwe successen hebben behaald afgezien van de opgeblazen invasie van Brits Indië, en op de eilanden in de Stille Oceaan steeds nieuwe klappen moeten worden geïncasseerd, is er iets anders dat drukt op elken Nipponees. In het toch al voedsel arme Japan is het toestand thans veel erger geworden. Het autoverkeer is practisch lamgelegd en elke dag opnieuw dringt de overheid er op aan nog grotere offers te brengen voor de oorlogsinspanning.

Steeds miserabeler wordt het leven er en het enige vooruitzicht dat van officiële zijde gegeven wordt is het voeren van een honderdjarige krijg.

Het Geallieerde wapen, dat het meeste tot deze toestand in Japan heeft bijgedragen, is de duikboot. Wat Hitler met Engeland had willen doen passen de Noordamerikanen thans toe op den vijand in het Oosten: Japan wordt geblokkeerd. Langzamerhand is genoeg uitgelekt over de moeilijke tijd, die Engeland doorbracht in de tweede helft van 1940 en in 1941 toen het geheel alleen stond tegen de enorme oorlogsmachine van Hitler. Een Duitse invasie van Engeland ontbrak slechts om Europa misschien voor tientallen jaren geheel onder het nazie-juk te brengen. Met behulp van de groeiende productie der Verenigde Staten kon het hart van Engeland kloppende gehouden worden, ten koste ook van duizenden dappere zeelieden, die het Duitse duikbotengevaar trotseerden om de voorraden naar Engeland te brengen.

Japan heeft echter niet zulk een bondgenoot, die het blijft steunen. Duitsland heeft op het ogenblik genoeg te stellen met zichzelf dan zich om zijn Aziatischen „vriend" te bekommeren.

Japan heeft ook niet zulk een vloot als Engeland nog tijdens zijn donkerste dagen had en Japan heeft voorts nooit zulk een koopvaardij gehad als Engeland op het laagtepunt van zijn strijd tegen de Duitsers nog te zijner beschikking had.

In al de enorme gebieden, die de Japanners bij hun bliksemkrijg na de overval van Pearl Harbor wisten te bezetten, moeten zij nog trachten het gezag te bewaren maar uit de vele en rijke bronnen, die daar gevonden werden kon slechts zeer weinig naar het hoofdland worden gevoerd. Dank zij de verschroeide aarde politiek, die vooral in Nederland Oost-Indië op zulk een grondige wijze werd toegepast, kon Japan in de eerste tijd van de bezetting niet veel voordeel halen uit zijn nieuwe rijkdommen. En nu is daar de Noordamerikaanse duikbootcampagne, die zowel het aanvoeren van versterkingen naar de bezette gebieden belemmert als het aanvoeren van grondstoffen en voedselwaren naar Japan hindert.

Dit geleidelijk groeiende gevaar, dat het voortbestaan van de Japanse natie zelf bedreigt, begint op 20.000 kilometer van Yokoham, op twee scheepswerven op de kust van Nieuw Engeland. Te Kittery, Me. en Groton, Conn., wordt een groot deel der dodelijke duikboten van de Noordamerikaanse marine gebouwd. Men gelooft, dat de onderzee-vloot der Verenigde Staten thans uit ongeveer 200 vaartuigen bestaat.

Hun voornaamste jachtveld ligt rondom de Japanse hoofdeilanden en hun doel is alle aanvoerlijnen van en naar Japan door te snijden. Reeds meer dan de helft van de 1065 schepen, die Japan vóór het uitbreken van de oorlog had, is voornamelijk door de duikboten tot zinken gebracht en Admiraal Chester W. Nimitz, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan, heeft onlangs nog als zijn mening te kennen, dat de duikbootcampagne de terugtrekking van de Japanse vloot uit Truk veroorzaakt heeft. De uiteenliggende Japanse bases zijn op deze manier rijp gemaakt voor een rechtstreekse aanval door Geallieerde troepen en als voorbereiding daartoe voert de Geallieerde luchtmacht aanvallen uit, die in hevigheid voortdurend toenemen. In de afgelopen week hebben wij verschillende van deze luchtaanvallen gezien van het gebied van Nieuw Guinea tot de Koerilen.

De luchtaanvallen, die tegen Japan gericht zijn, zinken evenwel in het niet bij het reusachtige lucht-offensief, dat de Geallieerden boven Europa voeren. Ongeveer een week geleden is een nieuwe phase in dit lucht-offensief begonnen, gelijk door den Noordamerikaansen Secretaris van Oorlog, Henry Lewis Stimson, werd bekend gemaakt. Zowel de Luftwaffe als de vijandelijke verkeerscentra in Europa moeten eraan geloven. De bombardementen bestrijken thans geheel Europa, althans zij kunnen geheel Europa bestrijken. De Russische opmars is reeds ver genoeg in Westelijke richting doorgedrongen om geheel nazie-Europa binnen het bereik der Geallieerde bommenwerpers te brengen.

Doch voorlopig worden de aanvallen voornamelijk gedaan door vliegtuigen uit Engeland en Italië. Tot diep in de Balkan dringen de Noordamerikaanse bommenwerpers door en zelfs worden vijandelijke doelen in Hongarije en in Polen bij daglicht aangevallen.

Practisch de gehele Oekraine is thans door de Russen van den vijand gezuiverd na de verovering van Odessa, de grote havenstad aan de Zwarte Zee. De zuivering van de Krim nadert haar einde en het is niet te verwachten, dat de nazies het in Sebastopol zo lang zullen uithouden als de Russen twée jaar geleden deden.

Alles wijst erop, dat de voorbereidingen om de verpletterende slag aan Duitsland toe te brengen in haar laatste stadia verkeren. Reeds schijnt te zijn beslist dat het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding bij de invasie van Frankrijk het burgerlijk bestuur in handen zal hebben en reeds schijnen Groot Britannië, de Verenigde Staten en de Sovjet Unie het eens geworden te zijn over het militaire regime, dat de bezette gebieden van Duitsland en vazalstaten zal besturen. Sedert de Conferentie van Teheran heeft de Europese Adviescommissie te Londen over dit en andere problemen haar gedachten laten gaan en gelijk een telegram uit Londen wil is een definitieve overeenkomst tussen de Grote Drie met betrekking tot dit vraagstuk niet ver meer.

De tijd van alarms en schijnaanvallen, welke volgens Winston Churchill de grote invasie zal voorafgaan, schijnt intussen te zijn aangebroken.

En het zou ons niet verwonderen, dat de grootste afleiding zal komen in en om Italië, waar het de laatste dagen toch al zo onheilspellend rustig is geweest.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Binnen in de grote bussen van het Autobusbedrijf „Comfort" op Aruba staat er met grote letters geschreven: „Permission for forty passengers only" [in het Engels! — Red. Amigoe]

Maar, ondanks dat, worden deze bussen gewoonweg volgepropt met staande passagiers.

Met kloppend hart wacht men af op het einde van de lange reis van San Nicolas naar Oranjestad, want onderweg komen er steeds meer passagiers bij. U kunt zich voorstell enhoe onaangenaam het zal zijn in zo'n bus, volgepropt met mannen, vrouwen en kinderen. Dit kan niet alleen de oorzaak zijn van een ongeluk, doch het is ook een daad tegen het veilig verkeer.

A .P. Nita.

Naschrift: De inzender heeft gelijk, maar op Curaçao (en Aruba) mag men al blij zijn op die manier vervoerd te worden.

WEER EEN NIEUWE COMMISSIE.

Donderdagmorgen heeft Zijne Excellentie de Gouverneur de Commissie van Advies voor Radio-aangelegenheden ingesteld, samengesteld als volgt: J. H. Sprockel voorzitter, Mr. E. M. Elias, Mr. H. J. M. Hoogeveen, W. P. Maal, F. A. Vromans en Ir. C. A. Willemse. (G.P.D.)

Laatste Nieuws.

— **De „Daily Mail"** zegt in een bericht uit Madrid, dat een algemeen invasie-alarm, hetwelk drie uren duurde, Woensdagnacht gegeven werd langs de kust van Bretagne in Frankrijk. Over een afstand van kilometers vuurden de kustbatterijen, terwijl de pantsereenheden haar kampementen verlieten.

— **Premier** Mackenzie King maake bekend, dat Canada een verdrag van wederzijdse hulp (leen-pacht) heeft gesloten met het Franse Nationale Comité.

— **Krachtige** formaties van Geallieerde gevechtsvliegtuigen voerden hedenmorgen uitgebreide vluchten uit boven West-Europa.

— **Livorno,** Piombino en San Stefano in Italië zijn gisteren gebombardeerd door Geallieerde Wellington en Liberators.

— **Admiraal** Ernest J. King, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot, heeft verklaard, dat Japans oorlogsvloot reeds in zulke mate gehavend is, dat „zij nooit kan hopen haar verliezen goed te maken." De Admiraal zeide, dat de Japanse vloot nieuwe klappen kan verwachten binnen de komende maanden. Als voorbeelden van de succesrijke verrichtingen van de Noordamerikaanse vloot noemde King de aanvallen van onlangs op Palau, Yap en Woleai in de Carolinen. „Wij hebben Japans koopvaardijvloot verminderd tot niet meer dan tweederden van wat zij was toen wij werden aangevallen. Wij hebben veel meer dan 2 millioen ton van de Japanse scheepsruimte in de grond geboord. Door duikbotenactie hebben wij op zijn minst 600 Japanse koopvaardijschepen tot zinken gebracht, vermoedelijk tot zinken gebracht of beschadigd. Japan kan zulke verliezen niet veel langer dragen en tegelijk zijn rijk bijeenhouden. De ontbinding van dat rijk is natuurlijk een onzer voornaamste doelen in deze oorlog."

Curaçao.

NIEUWE ADVOCAAT-GENERAAL.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft met ingang van 16 April benoemd tot Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie van Curaçao den Heer Mr. Joseph J. A. Ellis tot dusverre Substituut Officier van Justitie bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao.

Tegelijk heeft Zijne Excellentie met de waarneming van Substituut Officier van Justitie belast den Heer W. G. de Haseth, Kommies, en is benoemd tot tijdelijk Adjunct-kommies bij het Parket den Heer Mr. E. de Castro Johay. De Landvoogd heeft den nieuwen Advocaat-Generaal hedenmorgen beëdigd.

* * *

De benoeming van deze landzaten tot de bovengenoemde functies heeft ieder verblijd, temeer daar beiden reeds op zeer jeugdige leeftijd tot deze belangrijke posities werden bestemd. Mr. Joseph J. A. Ellis, gesproten uit een van de meest vooraanstaande katholieke families van ons eiland, is eerst 26 jaar oud (geboren 27 Februari 1917). Mr. Ellis studeerde aan de R.K. Universiteit van Nijmegen, waarna hij terugkeerde naar Curaçao, enige tijd in tijdelijke dienst was en op 1 Maart 1941 als commies ten Parkette van den Procureur-Generaal werd aangesteld, kort daarna — op 1 Juni 1941 — gevolgd door zijn benoeming tot substituut-officier van justitie. Mr. Ellis is medewerker van Dagblad Amigoe di Curaçao. Nog in Nijmegen huwde Mr. Ellis met Mejuffrouw Magdalena J. M. Penn uit Madang, waaruit twee kinderen geboren werden.

Willem George de Haseth, eveneens uit een bekende Curaçaose familie geboren, is geboren op 12 October 1915, trad op 1 October 1936 als klerk in gouvernementsdienst, werd op 1 April 1939 adjunct-commies en op 1 Mei 1943 commies. De Heer de Haseth, die eveneens gehuwd is, is in vele kringen een geziene en populaire figuur.

Wij wensen beiden benoemden en hun families van harte geluk.

DE STATEN VAN CURAÇAO VERGADEREN.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao weder bijeen ter behandeling [illegible] werpen landsverordening. Op verzoek echter van het Bestuur werden de meeste punten van de agenda afgevoerd, omdat het Bestuur nog niet voldoende voorbereid was voor de openbare behandeling.

Bij de „Ingekomen Stukken" werd bij brieven van Gezaghebber I. Wagemaker van Aruba en Statenlid F. J. Q. Kwartsz de Staten in kennis gesteld van de minder prettige wijze, waarop verschillende Statenleden Landraden enz., behandeld waren bij de ontvangst van Mevrouw Roosevelt op Aruba. Alhoewel zij officieel ter begroeting aanwezig waren, werden zij niet aan Mevrouw Roosevelt voorgesteld.

De Heer Kwartsz schreef in zijn brief aan den Gezaghebber, dat hij als Statenlid zich zeer beledigd gevoelde en derhalve geen prijs meer stelde op uitnodigingen van de kant van den Gezaghebber. In zijn brief aan Statenlid Kwartsz en in een circulaire aan de andere op dusdanige wijze beledigde Heren deelde de Gezaghebber mede, dat hij niet in staat gesteld werd door omstandigheden buiten zijn schuld de Heren aan Mevrouw Roosevelt voor te stellen. De regeling van de ontvangst van Mevrouw Roosevelt berustte geheel in handen van de Noordamerikaanse legerautoriteiten en de Nederlandse autoriteiten hadden hierin niets te zeggen. Niettemin had de gezaghebber tot tweemaal toe den Commandant der Noordamerikaanse troepen gewezen op de aanwezigheid der Heren en hem verzocht dezen voor te stellen. Echter tevergeefs.

Bij de Rondvraag later op de avond verklaarde Statenlid Kwartsz nog, dat hij deze zaak ter kennis van de Staten had gebracht, om zodoende deze quaestie publiek te behandelen, wijl het gebeurde eveneens in het publiek had plaats gegrepen. Overigens was het hem er in het geheel niet om te doen met dit geval een „show" te geven.

Bij de „Ingekomen Stukken" was nog een brief van den Gouverneur met de mededeling, dat de Heer W. P. Maal zijn eed als Statenlid in handen van den Gouverneur had afgelegd.

Vervolgens werden tot leden van de Commissie voor Huishoudelijke aangelegenheden benoemd de Heren F. A. Vromans en Mr. A. W. J. M. Desertine.

Voor de commissie voor de Curaçaose uitgaven werden benoemd de Heren W R. Plantz, J. R. Arends, F. A. Vromans en E. A. Römer.

Tot plaatsvervangend griffier wegens het op vacantie gaan van griffier G. J. Ferguson, werd aangesteld kapitein A. A. M. van Weel. De Gouverneur deelde in een brief mede, dat de permanente waarnemende griffier Mr. J. J. A. Ellis wegens drukke werkzaamheden onmogelijk deze taak langer kon waarnemen. Onder dankbetuiging voor de betoonde welwillendheid onthieven de Staten Mr. Ellis dan ook van zijn taak. De voorzitter der Staten sprak eveneens zijn grote dank uit voor de grote bereidwilligheid, waarmede de Algemeen Militair Commandant den Staten is tegemoet gekomen, om kapitein Van Weel gedurende zes maanden ter beschikking van de Staten te stellen.

De Heer Plantz nam nog even het woord om als tolk van de Statenleden te verzoeken, dat de waarnemend griffier in geen geval schade zal lijden ten gevolge van deze post.

Bij de „Rondvraag" nam Statenlid Jan Hendrik Albert Eman het woord om zijn opgekropt gemoed weer eens te luchten. Hij wilde er voor zorgen, dat zijn volk op Aruba zou weten, dat hij in de afdelingen ook hard de belangen van Aruba verdedigt. Als het Arubaanse volk zou vragen, wat hebt gij voor ons gedaan, dan zouden zij dat dan kunnen weten. Derhalve gaf de Heer Eman in het kort aan welke punten hij in de afdelingen zou behandelen en vergat daarbij niet weer te wijzen op den Gezaghebber, die niet vertrouwd wordt door [illegible] Stuk in „Dagblad Amigoe di Curaçao", waarin een inzender naar aanleiding van Arubaanse volkszang schrijft, dat de Arubaan een would-be-Amerikaan zou zijn. De Heer Eman vindt, dat de Amigoe di Curaçao, die ook de Amigoe di Aruba is, hiertegen had moeten protesteren. De Heer Eman wil in ieder geval verklaren, dat de inzender ongelijk heeft en dat de Arubanen Nederlanders van ziel zijn en namens de bevolking van Aruba protesteert hij tegen het „ingezonden stuk".

Na afloop van des Heren Emans toespraak wijst de Voorzitter er op, dat de Rondvraag er niet is om nieuwe onderwerpen te behandelen, doch slechts om korte mededelingen te doen. Wat de arbeid der Statenleden ten behoeve van Aruba betreft, wil de Voorzitter er op wijzen, dat ook deze belangen veilig zijn in handen der Staten. Er wordt door de Staten hard gewerkt en ook de Staten betreuren het, dat soms door omstandigheden niet altijd verkregen kan worden, wat nodig is.

De Heer Eman heeft nu aan willen geven, wat hij dadelijk zal bespreken in de afdelingen, om zodoende te laten zien, wat hij voor Aruba doet. De Heer Eman zou echter beter doen de vergaderingen, waarin de verschillende besprekingen gevoerd worden, bij te wonen. Het is echter pas de eerste keer, dat de Heer Eman dit jaar in de Staten verschijnt en de besprekingen zal bijwonen. Niet op woorden maar op de daad komt het aan. De Staten hebben de volle belangstelling voor Aruba en zij tonen dat door hun gestage en intense arbeid. De voorzitter nodigt den Heer Eman uit aan deze arbeid deel te nemen. Kom en werk mede.

Wat het „Ingezonden Stuk" in de Amigoe betreft, zo zeide de voorzitter, dat hoort niet in de Staten thuis. U zult het beste daarop antwoord kunnen geven in de Amigoe zelf, aldus de voorzitter.

Tot den Heer Kwartsz zeide de voorzitter nog dat het den Staten speet, dat de ontvangst van Mevrouw Roosevelt zo ongelukkig verlopen was. Daar echter de Heer Kwartsz het geval niet in de Staten gebracht had ter behandeling, hadden de Staten daarover geen protest laten horen en namen zij ook nu de quaestie voor kennisgeving aan, hoewel zij de gang van zaken bij deze ontvangst ten zeerste betreurden.

Tot slot van de vergadering wenste voorzitter Sprockel den griffier een prettig en aangenaam verblijf met Mevrouw Ferguson en de kinderen in de Verenigde Staten toe en sprak hij de hoop uit, dat de Heer Ferguson na zijn welverdiende vacantie behouden en wel, verfrist en vol levenskracht zijn taak weer zal kunnen opvatten.

Met een kort woord dankte de Griffier Ferguson voor de hartelijke wensen van de Staten.

PAPIAMENTO EN PORTUGEES.

Helaas zijn gisteren in de studie van Nic. van Meeteren enkele fouten geslopen. Onder meer is in kolom 5, tweede bladzijde, de eerste regel als tweede gedrukt en de tweede als eerste; dit is ook het geval met regel 28—29 en de laatste twee regels van kolom 1, vierde bladzijde. De lezer zal deze onjuistheden zelf wel verbeterd hebben, maar helaas zijn enkele storende fouten ook blijven staan: in de voorlaatste alinea van kolom 3, vierde bladzijde, is het woordje 'geen' uitgevallen, waar had moeten staan: „dat zij geen Portugees spreken". In de voorlaatste zin is het woordje 'die' tussen 'dat' en 'buiten' te veel (voorlaatste regel).

Voor goed begrip herstellen wij deze fouten bij dezen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal:** As. Zondag om 10 uur: A-veld Dosko B — Staco B; B-veld Dosko C — Celsior C; om 15 uur: Neptunus — D.S.C. (Bekerwedstrijd); om 16 uur: Jong Bonaire — Ecuador (Erewedstrijd).

Cricket: Shannon Sporting Club — Suffisant.

[illegible]WACHT CURAÇAO

Bewakingsdienst.

Zondag 16 April as. verplichte schietoefening op Hato voor de wachtgroepen: 1, 4, 5 en 6. Aanvang 8 uur. Vervoer: om 7.45 uur vertrek per legervrachtwagens van Brionplein en Wilhelminaplein af. Wachttenue zonder geweer. Johnson geweren zijn op de baan aanwezig.

CURAÇAOSE AMBTENAREN BOND.

Men schrijft ons:

Bij de gehouden algemene afdelingsvergadering op 13 April 1944 in het vergaderlocaal van het R.K. Zeemanshuis is het huishoudelijke reglement gewijzigd, waardoor het mogelijk werd het Bestuur met twee leden uit te breiden.

Tot nieuwe Bestuursleden zijn gekozen: C. van Leeuwen en Tj. Wijbrandus, zodat thans het Bestuur uit de volgende leden bestaat, te weten W. Breusers, M. P. Gorsira, J. F. van Hesteren, C. D. Irausquin, C van Leeuwen J. de Wit en Tj. Wijbrandus.

Op de vergadering werd de wenselijkheid naar voren gebracht van een beter contact tussen Bestuur en leden. Om dit te bereiken is het Bestuur voornemens om de leden in de toekomst bij circulaire op de hoogte te stellen van alle gevoerde actie. Ook is het de bedoeling de leden van Bondswege voor te lichten omtrent hun aanspraken op verlof, pensioen en dergelijke onderwerpen.

Gezien het feit, dat de Gouverneur reeds zijn instemming heeft betuigd met betrekking tot de vorming van een contact-commissie, terwijl reeds twee ambtenaren zijn aangewezen om zitting te nemen in die commissie, zal er op aangedrongen worden om zo spoedig mogelijk een aanvang te maken met de werkzaamheden dezer Commissie.

Tenslotte werd besloten Zijne Excellentie den Gouverneur te verzoeken voor de Curaçaose ambtenaren een ambtenarenreglement samen te stellen in de trant van het bestaande Nederlandse ambtenarenreglement, waarin zoveel mogelijk de gehele rechtspositie van deze ambtenaren wordt geregeld. Dit zal wellicht het beste door bemiddeling van de contact-commissie kunnen worden bereikt.

In het laatste jaar is het ledental van de afdeling Curaçao met ongeveer 100 toegenomen. De boekhouding van den penningmeester is door de kas-commissie gecontroleerd en goed bevonden, terwijl deze commissie haar lof uitsprak over de huidige kaspositie.

HAITIANEN NIET MEER NAAR ARUBA.

Naar wij vernemen zijn de voetbalwedstrijden, welke de Haïtianen op Aruba zouden spelen tegen plaatselijke ploegen, afgelast. De Haïtiaanse spelers bevinden zich nog op Curaçao en zullen Maandagmorgen per vliegtuig naar hun land vertrekken.

BUITENLAND.

ZAL DE VIJAND SEBASTOPOL OPGEVEN?

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Russische schoktroepen, die naar Sebastopol opdringen, zijn reeds binnen zicht van de heuvels aan de rand van de stad en de grote haven van de Krim heeft het aspect aangenomen van een ontploffende ammunitie-opslagplaats. Dit wordt gemeld in berichten van het front. „Vliegers van de Zwarte Zeevloot hebben het verkeer van vijandelijke schepen lamgelegd" en slechts een smalle strook van de kust is in Duitse en Roemeense handen", zeide een bericht aan „Pravda".

Dit bericht gaf te kennen, dat de ammunitie-depots worden opgeblazen, hetgeen zou betekenen, dat de Duitsers voorbereidingen treffen om de vlootbasis te ontruimen en reeds trachten om over zee te ontkomen. De correspondent voegde hieraan toe, dat de paniek onder den vijand toeneemt en dat hij 430 dode Roemenen en Duitsers telde langs minder dan 1600 meter van de verkeersweg tussen Simferopol en Sebastopol. Hij zeide, dat de vijand de Krim wilde plunderen en vele vaartuigen volladde met gestolen goederen, doch deze vergat in de haast om te ontkomen, gelijk de tanks en kanonnen worden vergeten (Moskou, (AP) 15.4).

CONFERENTIE IN TOKIO.

Een „driemogendheden" conferentie is in Tokio gehouden in verband met de verwachte invasie van West-Europa, aldus [illegible] van Berlijn bekend. De radio zeide, dat het Technisch Comité van Duitsland, Japan en het fascistische Italiaanse régime „een overeenkomst bereikt heeft" over de oorlogsplannen.

Premier Tojo zou tot de afgevaardigden hebben gezegd, dat de nazies elke invasiepoging te pletter zullen slaan.

„Ik ben er vast van overtuigd", zo zeide hij, „dat de Duitse Wehrmacht niet alleen zulk een Angelsaksische aanval zal afslaan, doch bovendien zulk een verwoestende tegenaanval zal doen, dat daardoor de uiteindelijke overwinning onzer drie landen zal worden bereikt."

Tojo zou voorts hebben gezegd, dat „Japan vast vertrouwt" dat het de leiding zal behouden in de Oostaziatische gemene welvaartssfeer en dat zijn positie elke dag sterker wordt door het gebruik van de rijke bronnen van grondstoffen. „Wij zullen elke poging van den vijand om ons te verdelen verijdelen", zeide Tojo. „Hoewel wij afzonderlijk vechten in het Oosten en het Westen zullen wij onze samenwerking nog meer vergroten en den gezamenlijken vijand met vereende krachten bestrijden." Tojo prees de Duitsers ook voor het tegenhouden van de Geallieerden in Italië en het „hernieuwen van grootscheepse luchtaanvallen op Londen" (Londen (AP) 15.4).

BOGADJIM VEROVERD.

De Geallieerde strijdkrachten, die langs de wilde Noordkust van Nieuw Guinea oprukken naar de verre Philippijnen, hebben de Japanners verdreven uit Bogadjim, op 28 kilometer ten Zuiden van Madang. De bezetting op Donderdag, zonder dat daarbij weerstand ondervonden werd, werd heden bekendgemaakt. Bogadjim ligt aan de Astrolobe-baai en is met Madang verbonden door een mooie verkeersweg. Op dezelfde dag dat de Australische soldaten Bogadjim bezetten bestookten Noordamerikaanse Liberator de vijandelijke basis te Wewak met 250 ton bommen, waardoor de kustlijn tussen Madang en Hollandia over een afstand van 8 kilometer bestrooid werd met wrakstukken van vliegvelden en opslagplaatsen. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 15.4).

VRIJLATING VAN SAMENZWEERDERS.

Alle personen, die gearresteerd werden wegens een samenrotting om President Manuel Avila Camacho, zijn broeder Generaal Maximino Avila Camacho en oud-President Plutarco Elias Calles te vermoorden, werden gisteravond vrijgelaten in opdracht van den President (Mexico, (AP) 15.4).

VENIZELOS GAAT CABINET VORMEN.

Gemeld wordt, dat Koning George van Hellas aan Sophocles Venizelos heeft opgedragen een nieuw cabinet te vormen. (Cairo,

BEKENDMAKING VAN DE MARINE.

„Uman, Param, Dublon, Fefan en Moen in de atol van Truk werden in de nacht van 12 April door Liberators van de 7e leger-luchtmacht gebombardeerd. Drie vijandelijke vliegtuigen in de lucht poogden niet onze strijdmacht te onderscheppen.

Er werd een gering afweervuur aangetroffen. Afzonderlijke vliegtuigen van deze strijdmacht bombardeerden Ponape en Ujelang. Het eiland Ponape werd ook gebombardeerd door Mitchells van de 7e leger-luchtmacht. Het vliegveld en de naburige gebouwen werden getroffen. Het afweervuur was matig. 45 Ton bommen werd op vier vijandelijke atollen in de Marshall-groep geworpen door Mitchell bommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht. Ventura patrouille-vliegtuigen van de marine-luchtmacht en Dauntless duikbommenwerpers en Corsair gevechtsvliegtuigen van de luchtmacht der mariniers. Voltreffers werden geplaatst op kaden, pakhuizen, barakken en andere gebouwen. Bij een der doelen werden de kanonstellingen ernstig beschoten. Bij een ander werd een grote ontploffing veroorzaakt door een voltreffer op een ammunitie-opslagplaats". (Pearl Harbor, (AP) 14.4).

Kent gij uw kleuter?

V.

DIT KOMT SLECHTS ÉÉNMAAL; DIT KOMT NIET WEDER.

Misschien herinneren zich sommigen van onze lezers nog de indertijd gespeelde film „Het congres danst", waarin het populaire liedje in een nu voor ons vijandige taal gezongen werd met de woorden: „Dat komt slechts éénmaal; dat komt niet weder; dat is te mooi, om waar te zijn!" Ook in 's mensen leven komen perioden voor, waarvan wij kunnen zeggen, „Dit komt slechts éénmaal". De psychologie duidt ze aan met de naam van **gevoelige periodes**, een zeer interessant verschijnsel, dat bij alle levende wezens voorkomt.

Professor De Vries was de ontdekker.

Onder gevoelige periode verstaat men een bepaalde tijd, waarin een functie zich als het ware naar voren dringt om geoefend te worden en waaruit het organisme zeer gevoelig is voor inwerking van buiten; aan den Nederlandsen Professor Hugo de Vries komt de eer toe, dit verschijnsel ontdekt te hebben omstreeks 1900. Een sprekend voorbeeld van zo'n gevoelige periode vindt men bv. bij de bijen. Uit werksterlarven kunnen koninginnen te voorschijn komen, mits ze op de juiste tijd koninginnevoedsel krijgen; dit is de gevoelige periode, die beslist tot werkbij of koningin. Is echter die periode voorbij, dan kunnen ze nooit meer koningin worden, wat voor voedsel ze ook krijgen „het komt niet weder". Nu schijnt dit verschijnsel bij alle levende wezens algemeen te zijn, ook bij den mens. Ja men kan zelfs vragen: is er eigenlijk wel een functie, waar geen gevoelige periode voor bestaat?

De taak van den opvoeder ligt in het ontdekken van deze periode.

Wie nu de opvoeding aan deze gevoelige periodes weet aan te passen, kan daarmede prachtige resultaten bereiken en wel met een minimum moeite en minimum aan arbeid. Maar men bedenke, dat ze voor iedere functie slechts éénmaal in het leven voorkomt. Is de kans eenmaal voorbij, dan is dat onherroepelijk en blijft de deur van de natuur gesloten. Zo kan dus een opvoeder zeer grote schade berokkenen aan zijn opvoeding. De grote verdienste van het Montessori-onderwijs ligt juist in de uitbuiting van deze gevoelige periodes.

Zo kunnen bv. kleuters van 5 jaar reeds 64 kleuren onderscheiden zonder moeite; ze kunnen dat veel fijner waarschijnlijk dan gij en ik.

Buitengewone belangstelling voor een bepaald gebied verraadt zo'n periode.

Hoe kunt ge nu ontdekken, dat zo'n periode voor een bepaalde functie in aantocht is? Wel zeer gemakkelijk: doordat het kind een bizondere belangstelling aan de dag legt voor een bepaald gebied Die belangstelling is het teken van een groeiende kracht; een bepaalde functie ontwaakt. Daarom is aandachtig opmerken hiervan zeer belangrijk voor den opvoeder. Hij moet die belangstelling niet onderdrukken en er zich ook niet mede tevreden stellen. Wie de belangstelling van het kind onderdrukt, stelt weer den volwassene in plaats van het kind en ontzenuwt daarmede de weetgierigheid en de verstandelijke levendigheid van het kind; hij doodt het initiatief. Maar men zij ook niet tevreden met die belangstelling alleen. De belangstelling is altijd het teken van een of andere bekwaamheid en men trachte dus deze te ontdekken. Komt bv. uw kleuter overal met zijn vingertjes aan, dan moet de tastzin ontwikkeld worden; geef hem dus materie hiertoe.

Dat is te mooi om waar te zijn!

Wij zouden de vraag kunnen stellen: bestaan er gevoelige periodes ook voor onderwijsvakken, bv. schrijven, Latijn leren, pianospelen etc.? Hierop luidt het antwoord. Ja in zover ze verband houden met biologische functies; neen in zover ze een zuiver cultureel karakter dragen. Zo is schrijven bv. als zodanig een cultuurzaak en in zover kent die geen gevoelige periode; maar voor schrijven is nodig juiste innervatie van de spieren voor elke letter, en nu heeft die spierzin wel een gevoelige periode. Wie dus op de juiste tijd die spierzin oefent, zal veel gemakkelijker en vlugger schrijven leren. Maar wat men schrijft: gotische letter of lopend schrift is een zaak van cultuur en hiervoor is geen biologische grond aan te geven. Zo ook steunt het leren van vreemde talen op geheugenwerk en in zover zijn er biologische functies mede verbonden. Maar wat voor taal men leert, hetzij Latijn of Engels is weer een louter cultuurzaak. „Dat is te mooi, om waar te zijn!"

Tenslotte moeten wij er nog op wijzen, dat de gevoelige periodes talrijker zijn, naarmate de functie jonger is; dit leren ons reeds planten en dieren en zo schijnt het ook bij den mens te zijn.

Tijden van stormloop en stagnatie.

Zoals iedere functie een gevoelige periode heeft, waarin met weinig moeite deze snel ontwikkeld wordt, zo zijn er natuurlijke stagnaties voor elke functie. De verschillen kunnen zelfs zó groot zijn, dat men zich verontrusten gaat over het plotseling stilstaan, om dan na enige tijd tot zijn grote verbazing te zien, dat die schijnbare rust weer in een stormloop overgaat. Stilstand is er feitelijk nooit. Deze periodes van rust zijn tijden van kracht, concentratie, van voorraadverzameling en zo zien wij dat tenslotte die spanningsdruk zo groot wordt, dat een enorme activiteit daarvan het gevolg is.

De ontwikkeling bij jongens is langzamer dan bij meisjes.

Wie geregeld een gemengde school gadeslaat, waar jongens en meisjes van dezelfde leeftijd dezelfde klas doormaken, zal moeten constateren, dat de jongens in het algemeen iets achter zijn bij de meisjes. Dit komt niet uit gebrek aan belangstelling bij de jongens, maar omdat het ontwikkelingstempo bij meisjes in het algemeen vlugger is dan bij jongens. Zoals de lichamelijke groei bij het meisje sneller verloopt dan bij den jongen, maar eenmaal voltooid, op een lagere trap blijft staan, zo ook is het met de geestelijke ontwikkeling. Als het meisje reeds als volwassene wordt beschouwd, groeit de jongen nog geestelijk en lichamelijk door tot aan zijn 21e jaar en dikwijls nog daarna.

Deze typische verschillen heeft de kinderpsycholoog W. Stern reeds opgemerkt bij heel kleine jongens en meisjes o.a. bij het leren spreken; ook bij heel jonge kinderen ontwikkelt zich het typisch mannelijke en vrouwelijke.

p. B. A. Schipper.

WERELDNIEUWS.

MEDEDELINGEN VAN STIMSON.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog, Henry Lewis Stimson, zeide op een persconferentie dat de Geallieerde luchtmacht Duitsland van twee zijde aan hevige luchtaanvallen onderwerpt.

„Deze laatste twee weken hebben wij het volledig gebruik der Noordamerikaans-Britse luchtmacht gezien", zeide hij, „eerst om rechtstreekse steun te bieden aan de Sovjet-troepen bij hun opmars in de Balkan en verder om de productie van Duitse gevechtsvliegtuigen en de bestaande strijdmacht van Duitse gevechtsvliegtuigen in West Europa uit te roeien".

Gedurende de laatste dagen is een nieuwe phase van intensieve verrichtingen in de luchtcampagne boven Duitsland ingetreden. Van 1500 tot 2000 Noordamerikaanse vliegtuigen bevonden zich soms tegelijk boven Duitsland in de strijd tegen Duitse vliegtuigfabrieken, vliegvelden en concentraties van gevechtsvliegtuigen. Zodra de aanval diep binnen Duitsland plaats vindt moet er bitter worden gevochten. De vijand heeft nog de vliegtuigen en wapenen om een prijs te eisen voor de afbreuk welke hem gedaan wordt. Elke lucht-invasie is een beslissende slag in zichzelf. Maar van Zaterdag tot en met Woensdag hebben onze viegtuigen uit Engeland alleen 378 Duitse vliegtuigen in de lucht vernield en nog vele andere op de grond. Onze eigen verliezen bedroegen 137 bommenwerpers en 57 gevechtsvliegtuigen.

Stimson voegde hieraan toe, dat, terwijl de vijand een krachtig verzet opwerpt wanneer hij denkt dat een belangrijk doel in Duitslnd wordt aangevallen, „zijn verzet boven Frankrijk en de Lage Landen steeds afneemt en soms zelfs in Duitsland als zijn luchtmacht hem blijkbaar reden tot bezorgdheid geeft".

Op zijn persconferentie deelde Stimson voorts mede, dat meer dan 26.000 Japanners gedurende de laatste maanden gedood werden bij de gevechten in het Zuidwestelijk en Centrale deel van de Stille Oceaan. Het volgende overzicht van de vijandelijke verliezen in de Stille Oceaan werd door hem gegeven: Centraal deel van de Stille Oceaan: 11.000 tot 12.000 doden binnen de laatste drie maanden.

Bougainville: 5370 van 8 Maart tot 8 April.

Nieuw Britannië: 4679 sedert de landingen op dat eiland in het begin van dit jaar.

De sector van Saidor op Nieuw Guinea: 1053 tot 8 April.

Admiraliteitseilanden: 2962.

Stimson zeide, dat de Noordamerikaanse verliezen in de oorlog thans in totaal 178.681 bedragen. De verliezen van het leger tot en met 23 Maart bedragen in totaal 134.632 manschappen, waarvan 23.322 doden, 55.066 gewonden, 28.014 vermisten en 28.230 gevangenen. Van de gewonden zijn 28.977 weer in dienst.

Van de gevangenen zijn 1677 volgens bekendmaking van den vijand aan ziekten overleden in de gevangenenkampen, grotendeels in gebied dat door de Japanners bezet is.

Het laatst bekende totaal van de verliezen der marine is 44.[illegible]49 manschappen waarvan 18.[illegible]49 doden, 1[illegible] gewonden, 9.374 vermisten en 4.421 gevangenen (Washington, (AP) 13.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

„**Te land:** Onze patrouilles en artillerie zijn actief aan alle fronten.

In de lucht: Een grote strijdmacht van zware bommenwerpers viel gisteren de vliegtuigfabrieken te Gyor en Duna, de vliegvelden te Veches en Tokol nabij Boedapest en de rangeerterreinen te Brod in Joegoslavië aan. Grote concentraties van vliegtuigen op de grond werden goed gedekt door bominslagen. Middelzware bommenwerpers vielen de spoorbrugg ente Manciano, Siculle en Pedaso aan en de rangeerterreinen te Terni en Ancona. Lichte bommenwerpers bombardeerden de rangeerterreinen te Terni en Sulmona en de brug te Monte Silvano.

Andere bommenwerpers vielen bruggen te Torre, San Benedetto, San Elpdio en Terni aan, een fabriek te Fontana Liti, vijandelijke verbindingswegen in het gevechtsgebied en kanonstellingen. Andere gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vielen de haven-installaties op Corfu en andere doelen op de Dalmatische kust aan. In de nacht van 12 op 13 April opereerden lichte bommenwerpers tegen verdedigde stellingen ten Zuiden van Rome. De Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 1800 enkelvluchten uit. 4 Vijandelijke vliegtuigen werden nabij de gevechtsgebieden gezien overdag. Tijdens deze verrichtingen werden 56 vijandelijke vliegtuigen vernield in de lucht. 16 Onzer zware bommenwerpers en 3 andere vliegtuigen worden vermist" (Napels, (AP) 12.4).

LUCHTACTIVITEIT BOVEN ROME.

De Duitse radio deelde mede, dat het gebied van Rome gisteravond door Geallieerde vliegtuigen werd aangevallen als hoogtepunt van 24 uren van een ongewone luchtactiviteit boven de stad. Dit soort luchtactiviteit is niet boven Rome medegemaakt sedert weken. De gehele nacht door werden ontploffingen van bommen gehoord."

Een andere Duitse uitzending beweerde, dat 5000 personen werden gedood in de Treviso provinsie bij de Geallieerde aanval van Vrijdag laatstleden op het gebied van Venetië (Londen, (AP)

VAN HET RODE KRUIS.

Het internationaal Comité van het Rode Kruis te Genève wijst er op, dat de onderdanen van de verschillende Zuidamerikaanse Staten, die in Duitsland geïnterneerd zijn, of in de bezette landen, als „vijandelijke onderdanen", levensmiddelen, kleren en medicamenten ontvangen zoals de onderdanen van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Deze hulp wordt verstrekt door het Noordamerikaanse Rode Kruis en door de zorgen van het Internationaal Comité naar de kampen gezonden. Evenals de krijgsgevangenen worden de burgerlijke geïnterneerden door de afgevaardigden van het Internationaal Comité van het Rode Kruis, die de uitdeling van de giften controleren, bezocht op hun doortocht der kampen (G.P.D.).

VALS ALARM.

Een stroom van invasie-geruchten werd gisteravond veroorzaakt als gevolg van een Duitse radio-uitzending, volgens welke „een invasie-strijdmacht, voorafgegaan door Canadezen, ten Zuiden van Calais in Frankrijk is geland". Londen meldde, dat dit bericht „van begin tot einde geheel onwaar is" (Londen, (AP)

LUCHTAANVALLEN OP DE KOERILEN.

Een bekendmaking van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan luidt:

„Ventura patrouille-vliegtuigen van de marine-luchtmacht bombardeerden op 12 April vóór het aanbreken van de dageraad Paramusjiro en Sjimusju in de Koerilen. Voltreffers werden geplaatst op de vliegvelden en er werden branden gesticht. Het lichte afweervuur schaadde onze vliegtuigen niet. Liberator bommenwerpers van de 11e legerluchtmacht bombardeerden dezelfde dag de eilanden Sjasukotan en Matsuwa. Geen verzet werd ondervonden. Al onze vliegtuigen keerden terug" (Washington, (AP) 13.4).

PAPIERGEBREK.

Door het papiergebrek in Nederland zijn de schoolkinderen verplicht om hun leerboeken gezamenlijk te gebruiken; ook hebben de leraars opdracht gekregen geen nieuwe boeken voor het onderwijs aan te vragen, maar zich te behelpen met de bestaande.

DE ZEEUWSE LANDWACHT.

De Districtscommandant van de Zeeuwse Landwacht heeft er zich over beklaagd, dat er personen zijn, die misbruik maken van de politiemacht der Landwachters en gevraagd, dat hem verslag worde uigebracht telkens als er incidenten plaats hebben (Aneta)

Journalistiek Leven in Curaçao.

36.

Zoals men uit deze voorbeelden ziet een soort pastorale journalistiek, die dit blad een populariteit heeft gegeven, als wellicht geen ander blad onder het eenvoudiger volk ooit heeft erlangd. Helaas stierf Pater Vincent Jansen O. P. vroegtijdig op 5 Augustus 1890 aan boord van de Prins Maurits. De brieven van Cobi werden voortgezet door een ander, naar alle waarschijnlijkheid de overlevende Pater Ludovicus Jansen, die dus een briefwisseling met zichzelf ensceneerde.

Zo lezen wij op Vincents sterfdag (5 Augustus 1890) een brief van een anderen Cobi. Hieruit vernemt men, dat pastoor Vincent Jansen van San Willibrordo op 1 Augustus 1890 naar de pastorie van Pietermaai is gegaan, dat hij daar 3 dagen gerust heeft en dat hij op 4 Augustus aan boord ging van het Nederlandse schip „Prins Maurits" om via Haïti en New York naar Nederland te reizen.

Deze Cobi II, die deze brief geschreven heeft op 5 Augustus wist nog niet dat Cobi I toen gestorven was. De laatste woorden van Cobi I staan vermeld in een afscheidsadvertentie geschreven op Pietermaai op het feest van den Heiligen Dominicus van het jaar 1890.

Ter volledigheid ten aanzien van dezen populairen amateurjournalist, zij nog vermeld, dat er op 5 October 1890 een derde druk van „Sagrado Coerazon di Hesus" of „Meditacion pa luna di Juni" verscheen; dit was een kerkboek ook door Pastoor Vincent Jansen geschreven. Op de eerste bladzijde zijn deze woorden geschreven:

Lezer: Op 4 Augustus, feest van den Heiligen Dominicus is de Zeereerwaarde Pastoor Vincent Jansen met het schip „Prins Maurits" vertrokken van Curaçao om zijn gezondheid te herkrijgen in Nederland. De volgende dag al heeft God hem tot Zich genomen om hem een eeuwige beloning te geven in zijn eeuwige glorie voor zoveel werk dat hij gedaan heeft voor Zijn Heilige Naam en voor zijn tere godsvrucht jegens het Heilige Hart dat hij zoveel verspreid heeft onder u en die hij nog meer wilde verspreiden door een nieuwe uitgave van zijn boek „Sagrado Coerazon di Hesus". Wij die zijn intentie kennen, kunnen het niet nalaten haar te vervullen.

Daarom bieden wij u de derde uitgave van dit mooie boek aan waarin gebeden staan over het bezoek aan het Heilig Sacrament en andere gebeden die meer uw liefde zullen opwekken voor Jezus en wij vragen u in uw gebeden de ziel van Pastoor Vincent evenals die van zijn geliefden broer niet te vergeten."

La Union bleef uitkomen tot Pater Jansen met verlof naar Nederland vertrok en er om onbegrijpelijke redenen niemand aangewezen werd om het werk voort te zetten, Zo werd het blad op St. Jozefs feestdag, 19 Maart 1897, gestaakt.

Acht jaren was het verschenen en nog hier en daar vindt men jaargangen van dit blad bewaard.

Het volgend jaar, op 31 Augustus 1898, kwam Pater Jansen terug van zijn verlof. De plannen om La Union voort te zetten werden niet ten uitvoer gelegd, hetwelk voor velen teleurstellend was, zodat reeds binnen een jaar enkele katholieke jongeren zelf het initiatief namen om een blad uit te geven.

Behoefte aan een katholiek volksblad was er zeer zeker. De Amigoe di Curaçao ging steeds minder stukken in het Papiament opnemen, omdat de schoolstrijd en de subsidie-aangelegenheid in de andere bladen, ook al hadden die vaak een Papiamentse naam, zeer vaak in het Nederlands geschreven werd.

Bovendien had het gewone volk door de uitbreiding van het onderwijs in groteren getale leren lezen en was de belangstelling in de Godsdienstige en maatschappelijke belangen allerwegen gegroeid. Een gezellenblaadje kon hieraan niet meer voldoen. La Unión Pública, El Semanario, El Zancudo, El Eco de la Verdad schreven trouwens ook stukken tegen de kerk, het onderwijs en de geestelijkheid in het Papiament en deze blaadjes werden vooral onder de armere bevolking verspreid. Geestdriftige leken wilden niet langer zwijgen.

Het ontstaan van La Luz.

Op 27 Juni 1899 verscheen er een armetierig blaadje papier, dat onder de bevolking verspreid werd. La Luz (nr. 71) stond er boven. Año 1, n. 1 luidde de tweede regel en de derde gaf de redacteuren aan: F.P. Hugo en G.V. Pietersz.

Gedrukt was het niet. Met rubber letters uit een drukkerij-doos was het gedrukt, terwijl de drukkers voor versiering met kleurkrijt een rode en blauwe streep over de voorzijde getrokken hadden, zodat met de kleur van het papier het rood-wit-blauw gevormd werd.

De afmetingen waren slechts 9X19 cm. Het blad had blijkbaar succes, want enkelle maanden later, op 2 Augustus 1899 kwamen zij nogmaals met een eerste nummer uit, nu gedrukt bij Agustin Bethencourt e Hijos.

Luis E. Lopez en Yo-Tu-El stonden als redacteuren vermeld. Yo-Tu-El is Spaans voor Ik-jij-hij en duidde op stille medewerking.

Lopez trad echter naar buiten op en dat kon hij ook, want zijn gespierde armen wonnen het van Aumaillon bij vechtpartijen, die deze twee redacteuren als besluit van hun schrijfselen hielden ter onderstreping van hun ideeën. Dit blad was normaal formaat: 34 bij 46 cm., telde vier bladzijden, waarvan ongeveer de helft aan advertenties wegging.

In zijn inleidend artikel zegt La Luz, dat het „de vuige aanvallen wil verdedigen, welke door de vijanden van onze Heilige Godsdienst erop gedaan worden".

Verder wil het de aanvallers van de Katholieke Godsdienst ontmaskeren, de gezonde beginselen ervan verdedigen en zijn heilige leer prediken „met de grootste kracht waarover wij beschikken".

Het blad wilde echter niet alleen de godsdienst verdedigen. Het verlangen was look om „ons geliefd vaderland te dienen" en voorlichting te geven. Zoveel mogelijk stelde het zich voor buitenlands en binnenlands nieuws te verschaffen.

Wordt vervolgd.